

10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα.

Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (†395) καὶ Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς (†602). Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου, οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. (†471)

ᾠχος πλ.β'. Ἑωθινὸν θ'.
(τυπικὸν 6ης Ἰαν., §§8-10)

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.β' Βου

Ⲭ Δι
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ Δι
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἀ Δι ς

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πι ζο με νσ σϞ Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη
σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζϞ
σα και το Πνευ μα εν ει ει δει πε ρι στε ρας
βε βαι ου του λο ο γϞ το α σφα λες ο ε πι φα

νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσμον φω τι σας δο ο
ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

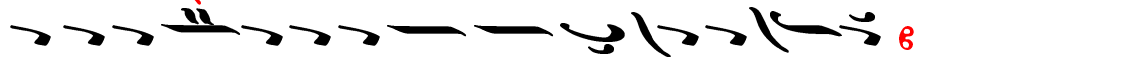
[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Ϟ

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τες κε κρου μμε νος
α πο στο λος ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

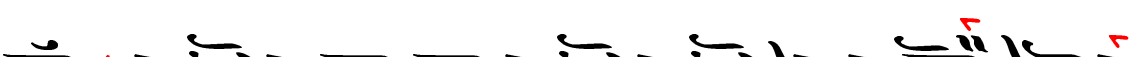

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ ψας
την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι

 θρο νου Χερουβιμ ^ε οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σοντες α

 πο του φο ο βου α πε νε κρωθησαν ^ε η τον Κυ ρι ον

 μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ^Δ ο εν νε κροις

 και τς νε κρω ς α να στη σας δο ξα α σοι οι ^ε

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ρ

Ο ^{Πα} ^{Νη} Δε σπο της ση η με ρον ^ν εν Ι ορ δα νη ^δ

 ε πε ε ε ε ε στη ^π βα πτι σθεις εν υ υ δα σιν ^ν

^{Πα} υ πο τς θει ς Προ δρο ο ο ο ο μς ^π α νω

 θεν ^Δ ο Πα τη η ηρ δε προ σε μαρ τυ υ υ υ υ

 ρει ^π ου τος ε στιν ^Δ ο Υι ο ο ος ο α γα πη

 το ο ος μς ^π και το Πνευ μα ε πε φα νη ^Δ εν ξε νη

 θε α πε ρι στε ρα ας επ αυ τον ^ν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι ς

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν

 τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου

ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Προ ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι

Πα ε ο φα νει ας ο και ρος Χρι στος ε πε φα
νεν η μιν εν Ι ορ δα νη πο τα μω δευ τε αν
τλη σω μεν πι στοι υ δωρ α φε σε ως των α μα αρ τι
ων η η μω ων Χρι στος γαρ εν σαρ κι ε πε δη η

μη η σε το προβατον ζη των τοθηρια αλωω
τον και ανευρων εισηγαγεν ως ευσπλαγχνος εις
τον Παραδεισον αα αυθις Χριστος ος ε φα α α
νη εν Ι ι ορ δα α α νη και τον κοσμον ε
φω ω τι σε

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ ς Κε ρ

Ευλογητος ειει Κυρι ε διδαξο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Των αγγελων οδη η η η μος κα τε
πλαγη ορωων σε εν νε εκροι οισ λο γι
σθε ε ε εντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ
την ισχυνκα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευλογητος ειει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι ^u₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε ^{v'}₂₂ θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε ^u₉ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θς ς ς ς σαι προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ντι τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ως θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ

τσ Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ι ας ^{v' 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^{v' 22} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ

σς σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος ^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ γ̄ Κε φ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σς ^{u q}

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θαναα
τθ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοοντα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τριαικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τθ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανπροϊμυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι

και ωματα σ^{u q}

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων

ελθ^{u q}σαι προς το μνηημα σωτηρ εν η χ^{u q}σιν

το Αγγε ελ^{u q} προς αυτα ασφθε γγο με εν τι με

τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξα νε εστη τ^{u q} μνηη μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υι ω^{v' z} και Αγιω Πνευμα

τι^{u q}

Προσκυνη^{u q}σμεν Πατε ερα και τον τ^{u q}σ^{u q}τ^{u q}

Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι

αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συν τοις

Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-θ.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι

Ε λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα

ταρ τι ζων ευ χρηστα σκευ η σου λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ει

τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι

ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων

α ντι σχειν η δυ υ να το εκ θρου πα λαι σμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρουθιόν λογιμοί πως μελλω των εχθρών ρυ

σθη η η ναι φιλαμαρτημών υπαρχών

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν

δοκια συνεσις ειρηνη και η ευλογια ι

σου γον γαρτω Πατρι εστι και Λογω

Ἀντίφωνον Γ'.

Οι πεποιθοτες επι Κυριον εχθροις φοβε

ροι και πασι θαυμαστικοι ανω γαρ ορωσιν

Ενα νομιας χειρας αυτων οτων δικαιων

κληρος επικουρον σε εχων σωτηρουκ εκτεινει

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων αμην

A γι ω Πνευ μα τι το κρατος ε πι παντων ο περ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφρονον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μα α ας ^ε

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι

αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πον σ' ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ' και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^ε

I δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην ^Δ και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ ^ε

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ' ε δη λω σας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^χ ^ε

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ' ς ς ^Δ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα ^Δ

^χ ^Δ

Ραν τειεις με υσσωπω και καρισθηησο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχιονα λευκανθησομαι ^θ

Ακουτεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινωμε

να ^θ

Αποσρεψον το προσωπον σου απο των α

μαρτιων μου ^Δ και πασαστας ανομινας μεξαλει

ψον ^θ

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις

μου ^θ

Μη απορριψης με απο τω προσωπω σου ^Δ και

το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου ^θ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου ^Δ και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σὸ και α σε

βεις ε πι σε ε πιστρεψῃ σι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μα την

δι και ο συ νησῶ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σὸ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σὸ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Tο τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Tο τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθων εμων εγκληματων

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψοντα πληθων εμων εγκλημα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμα

Aναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ωνων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κσ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

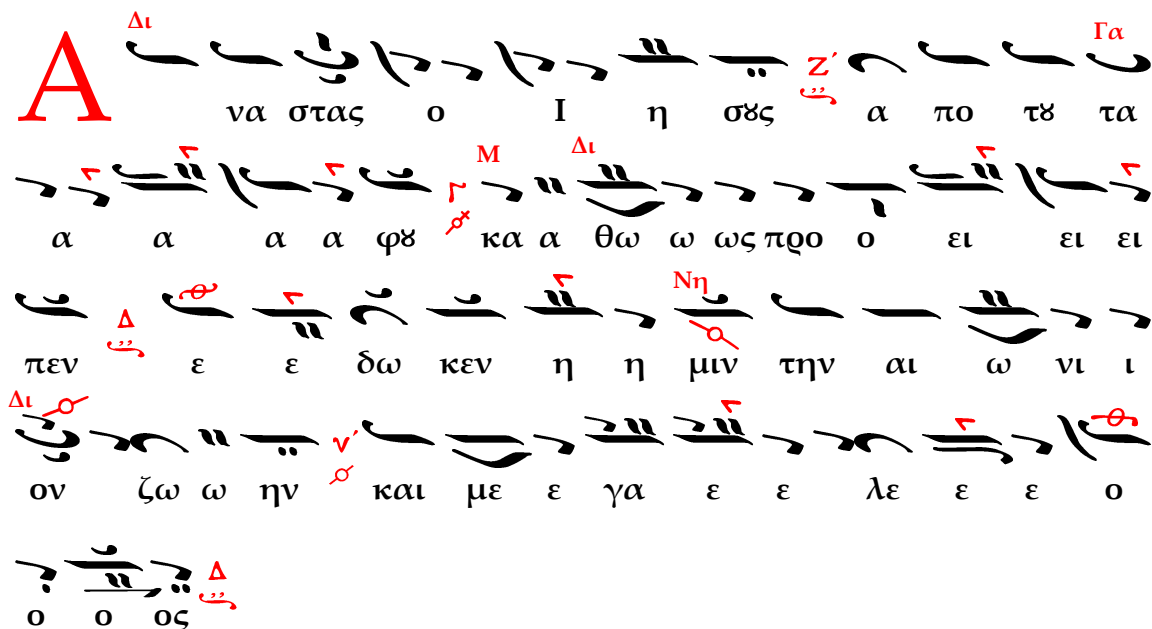
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς.

Ῥοδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν Ἰαμβικός,

τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·

οὔ ἢ ἀκροστιχὶς διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν Θεοφεγγεῖ πυρσῶ

Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,

Φλέξας Παμμεδέοντος εὔς Πάϊς· Ἡπιόων δέ,

Ἵμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Στείβει θαλάσσης.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ᾠρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,

Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου.

Ἄναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα,

Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,

Ῥύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν. (δίς)

Δόξα.

Ἄναρχε ρεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,

Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ,

Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,

ᾠπα κρατίστην· Οὔτος ἡγαπημένος,

Ἰσὸς τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ γ΄. ᾠχος ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. ᾠχος εἰρμὸς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλίαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠχος β΄. ᾠχος παλαιῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νέκρωσιν ὁ πρίν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,

Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,

Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ.

ᾠρθρῶ φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότη,

Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν. (δίς)

Δόξα.

Ἔλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδητον φύσιν,
Γαστροὺς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις·
Γεννᾶ τε αὔθις, γηγενῶν ἀναπλάσει.
Ἔργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·
Ἴκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

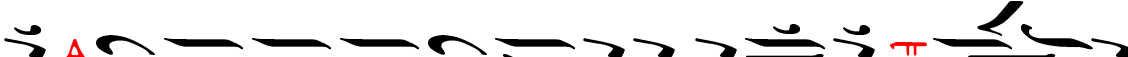
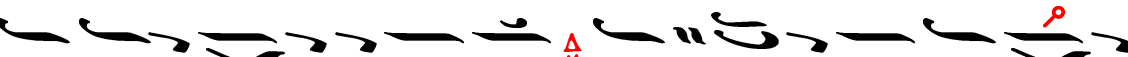

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε,
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνουῦντάς σε· Ἦλθες ἐφάνης
τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ
Ⲅ Ι ἠ σα γεν νη θεν τος εκ Παρ θε νϛ Μα ρι ι

ας $\frac{\Delta}{\rho}$ και εν Ι ορ δα νη βα πτι σθεν τος $\frac{\Gamma}{\rho}$ υ πο Ι ω

α αν νϛ $\frac{\Pi}{9}$ το Πνευμα κα τηλ θεν επ αυ τον $\frac{\Delta}{\rho}$ ο ρω μενον

εν ει ει δει Πε ρι στερας $\frac{\Pi}{9}$ δι α τϛ το ο Προ φη η

της $\frac{\Delta}{\rho}$ συν τοις Α γγε λοις ε λε γε κραυ γα ζων $\frac{\Pi}{9}$ δο ο ξα

τη πα ρϛ σι α σα Χρι στε $\frac{\Delta}{\rho}$ δο ο ξα τη βα σι λει α

σϛ $\frac{\Delta}{\rho}$ δο ξα τη οι κο νο μι α σα μο νε φι λα αν

θρω ω πε $\frac{\Pi}{9}$

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφραως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχ. Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
Οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδέμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτη θανάτου κνέφας ἀμφεκάλυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη.

Εἵπερ φθορὰν χρὴ τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,

Ὁ Μαρκιανός, οὗ κλέος κἂν γῆ μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος,

Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Θεοσεβίας τῆς διακονίσσης, συμβίας τοῦ ὡς ἄνω Γρηγορίου Νύσσης.

Στίχ. Συσσεβομένη τὸν Κύριον συζύγῳ,

Καὶ συλλατρεύεις αὐτῷ, Θεοσεβία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν τῷ Γεροντικῷ ὁσίων πατέρων καὶ

συνασκητῶν Μαξίμου καὶ Δομετίου τῶν Ῥωμαίων, μαθητῶν τοῦ ὀσίου Μακαρίου τῆς Σκήτεως καὶ ἰδρυτῶν τῆς ἐν Νιτρία Μονῆς τοῦ Μπαραμούς.

Στίχ. Πυρὶ θείου πνεύματος πυρποληθέντες,

Δομέτιος καὶ Μάξιμος ἔκαυσαν πάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὄσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντίπα τοῦ Μολδαβοῦ καὶ Ἀγιορείτου, τῆς Ῥουμανικῆς Σκήτης τοῦ Ἰθω, τοῦ Ἰσυχαστοῦ, ἐν ἔτει ,αωπβ' (1882) κοιμηθέντος.

Στίχ. Λειμῶνος Ἰθωνος νεόφυτον κρίνον,

Ἀντίπα, ἔπλησας εὐωδίας κτίσιν.

Ἰσυχαστῆς ἐν γνώσει κλεινὸς Ἀντίπας,

Ἐντεῦθεν ἔγνω τὴν γλῶσσαν Παραδείσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὄσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παύλου, κτίτορος τῆς Μονῆς Ὀμπνόρα, ἐν ἔτει ,αυκθ' (1429) κοιμηθέντος, ἔτι δὲ καὶ Μακαρίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ, κτίτορος τῆς Μονῆς Πίσμα.

Στίχ. Ἐν ἡσυχίᾳ τὸν βίον ἐκπεράσας,

Νῦν δοξολόγει Θεὸν ἀλήκτως, Παῦλε.

Πατρικὸν ἀπείκασμα Παύλου Ὀμπνόρας,

Ὁ Μακάριος ὤφθη τοῦ Πίσμα κτίτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἐφραὶμ τῆς Μονῆς Ὀμπνόρα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἕξ μοναχῶν μαρτύρων, ἐν ἔτει ,αφλη' (1538) τελειωθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὄσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς πνευματικῆς καὶ φιλοκαλικῆς ἀναγεννήσεως ἐν Ῥωσίᾳ καὶ συγγραφῆς πνευματεμφῶρων λόγων, ἐν ἔτει ,αωϋδ' (1894) κοιμηθέντος.

Στίχ. Γλυκὸ τὸ μέλι, Θεόφανες, ἐγκλείστου,

Ἄλλ' ἠδυτάτη ἡ θεὰ τοῦ Δεσπότη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου νέου Ἱερομάρτυρος Ἀνατολίου, Μητροπολίτου Ὁδησοῦ, ἐν ἔτει ,αθβλη' (1938), μετὰ πολλὰς ὑπερορίας καὶ βασάνους ὑπὸ ἀθέων διωκτῶν ἐν Ῥωσίᾳ, ὁμολογητικῶς τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐν ταῖς βασάνοις,

Ἀνατολὴν τὴν ἀληκτον νῦν θεᾶται.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην κοινὴν ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας οἰκογενείας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ἧς τὰ μέλη Βασίλειος καὶ Ἐμμέλεια οἱ γονεῖς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Πέτρος ὁ Σεβαστείας, Ναυκράτιος Ὁσίου, καὶ αἱ Ὁσίου Γυναῖκες Μακρίνα καὶ Θεοσέβεια.

Στίχ. Γενεὰν γεραίρομεν ἡγιασμένην,

Ὁκτῶ θαυμαστῶν θεραπόντων Κυρίου.

Δεκάτη γε οκτάριθμον ὁμήγουριν αἰίδω.

Σημ. Ἀρχικῶς ἡ Ἀκολουθία (Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου) ἐποιήθη διὰ τὴν Γ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1999, ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα ἐκάστου Ἰανουαρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Ἰαμβικαί.

ὠδὴ ἀ'

Σ τι βειθαλασσης κυματμενον σαα

λον ηπειρον αυθις Ισραηλ δεδειγ

μεενον μελασδεποοντος τριστατας Αιγυ

πτιιων εκρυψεν αρδην υδατωσρωτος

ταφος ρωμηκραται αδεξιασ τδ Δε

σποτδ

ὠδὴ γ'

Ο σοι παλαιων εκλελυμεθα βροο

χων βορωνλεοντων συντεθλασμενων μυλας

αγαλλιωωμεν και πλατυνωμεν στοο

μα λογωπλεκοντες εκλογων μελωδιανω

των προς ημας ηδεται δωρηματων

ὠδὴ δ'

Π υρ σω καθαρ θεις μν στι κης θε ω ρι ι
 ας υμ νων προ φη της την βρο των και νρο
 γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευμα τι κρο τδ με ε
 νην σαρκω σιν εμ φαι νδ σαν αρ ρη η τδ Λο γδ
 ω των δυ να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε'

Ε χ θρο ζο φω δος και βε βορ βο ρω με ε νδ
 ι ον καθαρ σει Πνευμα τος λε λδ με νοι νε
 αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γδ
 σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι
 την οις Θε ον κα τη λα γη

ὠδὴ ς'

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω
 η χω Πα τηρ ον γα ζρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα
 το ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε
 λων φω ταυ γος ε ξω ρδ σεναν θρω ω πων γε νδς

Λο γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α
ώδη ζ'

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α

ρας ο της κα μι ι νθ την με ταρ σι ον

φλο γα νε ρς φε ρθσαν ευ σε βεις κα τευ να α

σας την δυσ κα θεκτον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας

ο λην πλυ νει δε τη δρο σω τθ Πνε ευ μα α

τος

ώδη η'

Α ι νθ μεν ευ λο γθ μεν προ σκυ νθ μεν τον

Κυ υ ρι ον υμ νθν τες και υ περ υ ψθν τες αυ

τον εις τθς αι ω νας

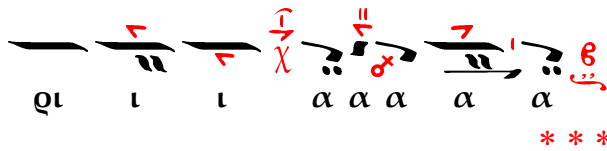
Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε

ται υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε

νοι μο νος σε να ζει τθ σκο τθς ο προ στα α της

νυν ευ λο γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον

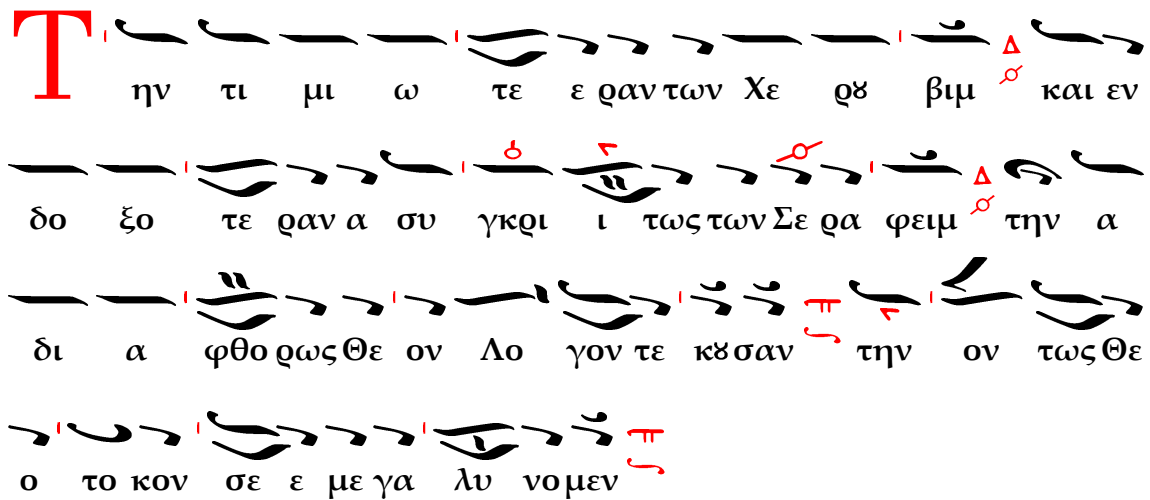
η πριν τα λαι να των εθ νων παγ κλη

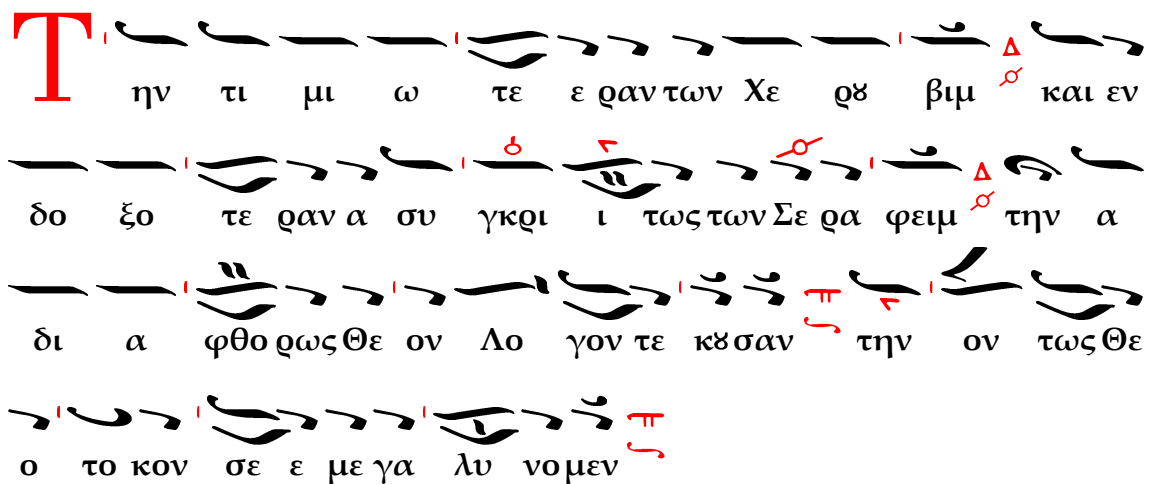
Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Πα

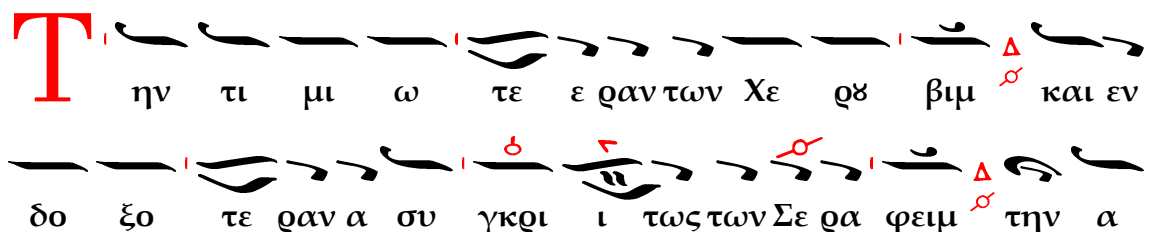
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

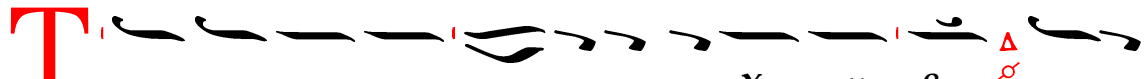

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

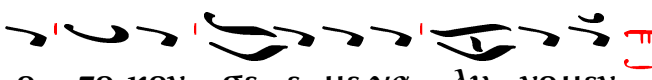
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

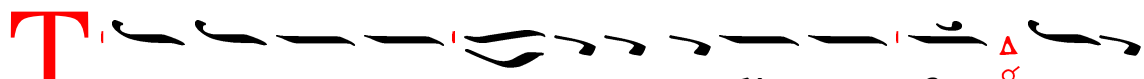

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

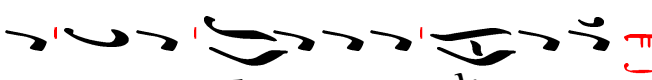
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

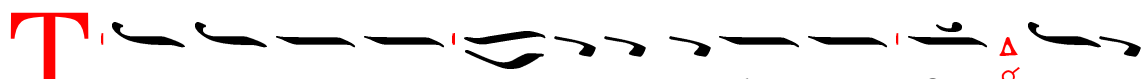

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ χη μ ε ς την λυ τρω σα με ε

νην η μας εκ της κα τα ρας

Βου

Ω των υ περ νον τ ε το κ ε σ θ αυ μα α των

Νυμφη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη δι

ης τυ χο ον τες παν τε λ ε σ σω τη ρι ι ας

ε πα ξι ον κρο τ ε μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον

φε ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α

α ας

Πα

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η

μ ε ς τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη

ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α α ρας

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ ν ε ς ς ς ς τ ε το

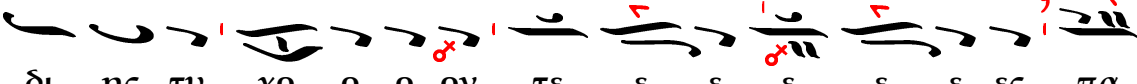
κϠ Ϡ σϠ Ϡ Ϡ θαν μα α α α α τω ων νυ

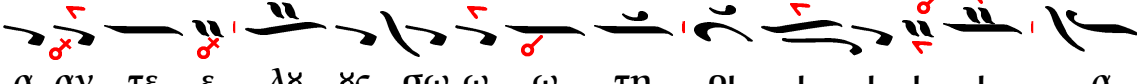
υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε

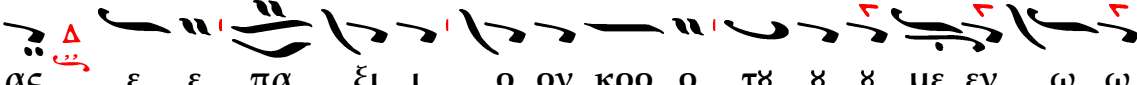
ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη

δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ες πα

α αν τε ε λϠ Ϡς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α

ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τϠ Ϡ Ϡ με εν ω ω

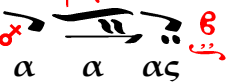
ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω

ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο

ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α

α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

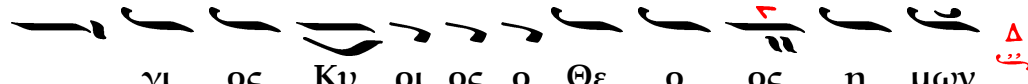
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

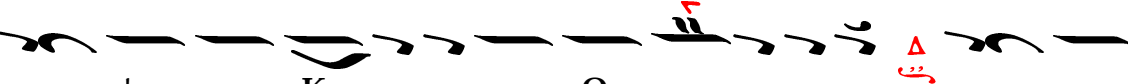
A

(δίς)

γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

A

γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τα

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου θ

Σ υ γ κ ε κ λ ε ι σ μ ε ε ν ω ν Δ ε ε σ π ο τ α των θ υ υ

ρων ω ως ε ι σ η η λ θ ε σ τ η ς Α π ο σ τ ο ο λ η ς

ε ε π λ η σ α ς Π ν ε υ μ α τ ο ς Πα α ν α γ ι ι ς

ε ι ρ η ν ι κ ω ς ε ε μ φ υ σ η η σ α ς ο ι ς δ ε σ μ ε ι ν τ ε ε

κ αι λ υ υ ε ι ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς ε ι ε ι ρ η κ α ς

κ αι ο ο κ τ ω μ ε ε θ η μ ε ε ρ α ς τ η ν σ η ν π λ ε υ ρ α α α α

α ν τ ω θ ω μ α υ π ε δ ε ι ξ α ς κ αι α ι τ α ς χ ε ι ε ι

ρ α ς μ ε θ ο υ β ο ω ω μ ε ν Κυ υ ρ ι ο ς κ αι Θε ε

ο ς σ υ υ υ πα α ρ χ ε ι ς

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἕξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα ρ

Ε Γα πε φα ν η ο Σ ω τ η η η η η η η ρ

η χα ρις η α λη θει α εν ρειθ ροις τϵ Ι
 ορ δα α α α νϵ ρ ρ ρ ρ ρ ρ και
 τϵς εν σκο τει και αι σκι α κα θευ δον τας ε
 Νη
 φω ω τι σε και γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως
 το α προ σι τον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
 υ υ μνοστω ω ω Θεε ε ε ω
 Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
 Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνοστω ω ω

Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ

τϛ

Ο Πα
Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τϛ

Η Πα
τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τϑ

Συν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

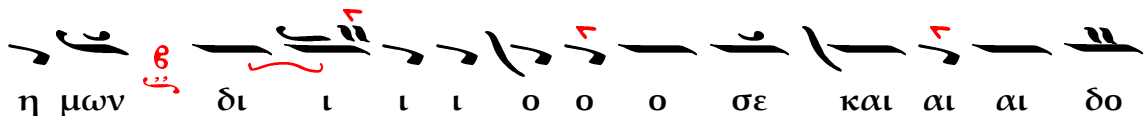
Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η με ρος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

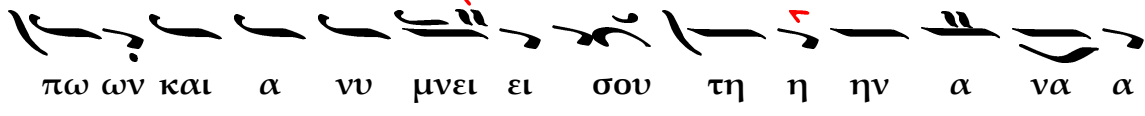
συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

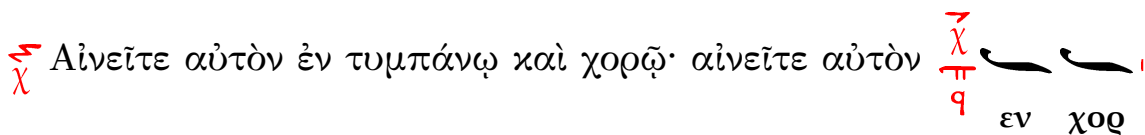
 στα α σι ιν

Καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐκ τοῦ Μηναίου, τῶν αἰνῶν τῆς Γ' Ἰανουαρίου ὡς μεθέορτα, ἰδιόμελα δ'.

Ὅς πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον φάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Τὰ ἀπαντώμενα εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας προσόμοια πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθα» ὀρίζονται ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, διὰ τοῦτο κατ' ἀκρίβειαν δὲν φάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

Γερμανοῦ τοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορῷ

 δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

 Φως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι

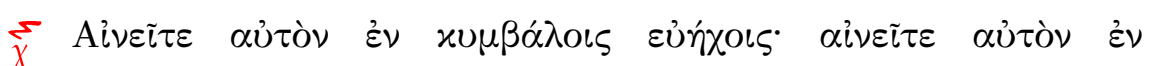
 στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

 φα νει εις Θε ε ο ος τσ τον λα οι προ ο σκυ νη η η η

 σω ω ω ω μεν

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Π^{Πα} ὡς σε Χρι στε δὲ λοι τον Δε ε σπο ο ο την α ξι

ὡ ως τι μη η η η σω ω ω μεν ο τι εν τοις υ

υ δα α σι παν τας η μας α α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σας

Χ Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν ο Ι ορ δα νης ε στρα

φη εις τα ο πι ι ι ι σω

Σ υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο Σω τη η

ηρ η η η η μων τα ρει θρα η γι α σας τη

πα λα μη τδ δα λα χει ρο ο θε τδ ς ς ς

με ε ε ε νος και τα πα θη τδ κο ο ο ο σμ ς ς

ι ω ω ω με ε ε νος με γα το μυ στη ρι ον της

οι κο νο μι ας σφ φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι

Χ Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη ο τι

εστραφηςεις τα οπιιισω

Το αληθινον φως επεφααανη και πασι

τον φωτισμον δωρει ει ειται βαπτι

ζεται χριστο ο ος μεθ η ημων ο πασης επεκει

να κααθαρο ο ο ο τη η η ητος ενι ησι

τον αγαγισμον τω υ υ υ δαααα

τι και ψυχων τω καθαροσι ιον γιιιι

νεεεεται επιγειοοον τοοφαινο

οομεεενον και υπερτες υρας τοονο

υυυυμεεεενον διαλυσωτηρι

αδιυδατος τοο Πνεεευμα διακατα

δυσεως η προς θεον ημων ανοοδος γιι

ιινεεεεται θαυμασιαταεεο

γααοοο Κυριιεδοοοοξαααασοι

Ἑωθινόν Θ'.

Ἦχος Πάσα φ

Δ Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι
Ω Πα των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α
α τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο
θο νι ι ι ι οι οις μο ο ο νοις ε δω ω
Πα κα ας εν νο η η σαι Σου ου ου την α α να
α α α α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι
Κλε ε ο ο ο ο πα συμ πο ρε υ ο ο με νο
ο ος ω μι ι ι λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ
θε ε ε ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα
Κε α νε ε ε ροις δι ο ο και ο ο νει ει δι ι
Πα ι ι ι ζη η ως μο νος πα ροι κων εν Ι ε ρου
σα α λημ και μη με ε τε ε ε χων των εν τε ε λει

βου λε ευ μα α α α τω ων α α αυ της

αλλ ο πα α α αν τα προς το του πλασμα ατος συμ φε

ε ρον οι κο νο ο μων και τας πε ρι σου προ φη η τει

ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν τω

ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω ω ω

σθη ης α α αυ τοις ων και προ ο του του ου αι αι

κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι προς γνω ω σι ιν

σου α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το οι και τοις

μα θη ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε

ε νοι οι οι οις η η η η δη τρα α νως

κη ρυτ τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν

δι ης ε λε ε η σο ον η η μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πάσχα

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^ε δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη ^ε εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α ^ε
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ε δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν ^ε

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι τος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φωως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Δ Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δι Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος Πα ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

Α να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τϑ α δϑ ε λυσας το κα τα κρι μα τϑ
 θα να τϑ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τϑ
 εχ θρϑ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σϑ ε ξα πε στει λας αυ τϑς ε πι ι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ
 χε σ τη οι κϑ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε
 ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ριγ' (113).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νσ ς βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. β'. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου
ἐπικαλέσομαι. (ριδ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νσ ς βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν
με. (ριδ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νσ ς βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
(ριδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νσ ς βα πτι σθεις ψαλλον

ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι

ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

ᾠχος 4 Πα φ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ς σ ς Κ υ ρ ι
ε η της Τρι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η
σ ι ς του γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ
ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο μ α ζ ς σ α
κ α ι τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς ε β ε
β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ ς τ ο α σ φ α λ ε ς ο ε π ι φ α ν ε ι ς
Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς και τ ο ν κ ο σ μ ο ν φ ω τ ι σ α ς δ ο ο
ξ α α σ ο ι

μὲ τέλος: δ ο ο ξ α α σ ο ι ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω σω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε
Θ ε ο υ ο α ν α σ τ α α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ω ω ω

και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
 βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ο ε πι φα νεις
 Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Κοντάκιον.

Ἦχος Βου ς

Ε πε φα νης ση με ρον τη οι κω με ε ε
 ε ε νη και το φως σ Κυ ρι ε ε ση μει ω
 θη εφ η μας εν ε πι γνω σει υμ νη τας σε Ηλ θες
 ε φα νης το φω ως το α προ σι το ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **θ** α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος **Δι-θ**

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α να α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ᾠ δὲ ψάλτης.

ᾠχος ᾠ Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας ^Δ κα
 θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας ^Δ κα
 θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ^π

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

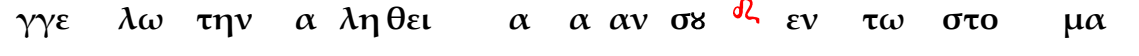

(Ἐφεσ. δ' 7-13)

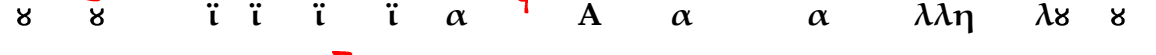
Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος ^λπ^α Πα φ

λ η λ ς ἰ ἰ α ^π Α λ η η λ ς ς ς
 ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α ^π Α α α λ η λ ς ς
 ς ς ς ς ς ἰ ἰ α ^π

 Τα ε λε η σϝ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει α α αν σϝ εν τω στο μα
 τι ι ι ι μϝ

 λλη λϝ ι ι α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι ι ι ι α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α

 Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σϝ

 λλη λϝ ι ι α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι ι ι ι α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ματθ. δ' 12-17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ

οι οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω
 ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α τρι ι α α α α α α δι
 τον τρι σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ μνον προ
 σα α α α α α α δο ο ο υ μνον προ ο σα
 α α α α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι ι
 ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο
 τι ι κη ην α πο θω ω ω ω με θα α με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με
 ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν
Ω Πα ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι λε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα
 Πα α σι λε ε ε ε ε α α

Των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι

Τ^{Πα}αις α αγ γε ε λι ι και αις^{Κε} α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

τα α α ξε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α α

Π^{Πα}σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η

η η η ην^{Δι} α πο θω ω ω με^{Κε} ε θα α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με

ε ε ε ε ρι ι μνα αν^{Νη Πα}

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ^{Κε}υ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Μ

Κ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π^{Πα}α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ ^{Κε} Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ ^{Πα} Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σϑ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς ^Μ μϑ ^{Κε} Κυ ρι ος ^Μ στε ρε ω μα α α α

^{Δι} α α ^{Δι} μϑ ^{Πα} και κα τα φυ γη η ^{Πα} μϑ και ρυ υ

^Π υ στη ης ^Π μϑ Ἔτερον ἄργόν

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε ^{Κε} Κυ υ υ ρι ι

^Μ ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ υς μϑ

^Μ Κυ ρι ι ο ος ^{Κε} στε ρε ε ε ω ω μα α

^{Δι} α α α ^{Δι} μϑ ^{Δι} και αι κα τα φυ υ γη

η η η η μδ ς και αι ρυ υ υ ση η η ης

Πα α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε

ευ μα Κε Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και

α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ει ρη η νης θυ σι ι αν

αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τῷ Πνευ μα α το ος σῶ
Ε^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον
Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ
 ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ς ρα
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σῶ ω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ςοις ευ λο γη με
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ος Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ςοις
Α^{Πα} α α μη ην **Α**^{Πα} α α α μη ην
Σ ε ε υ μνῶ ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γῶ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στῶ ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σῶ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰα' ςιβ', βιβ', ἀντεγράφησαν γ' Ὀκτ., βιγ'.
 Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοφάلتην Ἀπόστολον Καλ-

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πάσα

A ^{Κε} α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α
^{Κε} λη θω ω ω ω ως ^{Δι} μα α κα α ρι ι ζειν σε
^{Πα} ε τη η η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
^{Κε} κων ^Π την α α ει ει μα κα ρι ι ςον και πα
^{Κε} να μω ω ω ω μη η η η τον ^{Δι} και αι μη η
^{Πα} τε ε ε ρα α α α α τϛ ϛ Θε ε ε ου
^{Κε} ου η η η μων ^Π την τι ι μι ι ω τε ε
^{Κε} ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ ϛ
^{Κε} βι ι ι ι ι μι ^{Δι} και ε εν δο ο ξο τε ε
^{Δι} ε ε ε ε ραν ^Π α α συ υγ κρι ι ι τω ω ω
^{Κε} ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ ^Π την α δι ι
^Μ ^{Κε} α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω ως ^Π Θε
^{Κε} ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ
^Π ϛ σαν ^Π την ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ε ο ο
^{Πα} το ο ο κων ^Δ σε ε ε ε με ε γα α α

λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε εν

Ἔτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

A Δι α ξι ι ο ν ε ε ςι ι ν ω ω ς α λη η θω ω
 ω ω ω ς μα κα α ρι ζειν σε τη η η η ν
 Θε ο ο το ο ο ο κον τη η ν α ει
 μα α κα α ρι ι ςο ο ν και πα να α μω ω
 ω ω ω μη η η η η τον και μη η τε ε
 ε ρα τ ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η
 η μων τη η ν τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
 Κε Μ Κε
 ω ν Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
 ε ε ραν Πα α συ γ κρι ι ι τω ω ω ς τω ω ω ν
 Σε ε ε ρα α α α φιμ τη η ν α δι α
 α φθο ο ο ο ρω ω ω ς Θε ο ο ο ο ν Λο ο
 Κε ο γο ο ν τε κ ς ς ς ς αν τη ν ο ο ν τω ς Θε
 ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε

Ἐτονίσθη ἔΔεκ. , βι´ , ἀντεγράφη δ´ Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος ΠάϠα

Α ^{Πα} α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
λη η η θω ω ως ^{Δι} μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ^{Πα}
ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α
ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον ^{Κε} ^Μ
και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ^{Πα}
ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ
και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α αν α ^{Δι} ^{Πα}
συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α
φιμ ^{Ζω} την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ρω ω ως ^{Πα} Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γο ον ^{Δι} τε κου ου

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ